

NECMETTİN HACİEMİNOĞLU HOCA'NIN FİKİR DÜNYASI

YRD. DOÇ. DR. MURAT CERİTOĞLU*

Türk milleti için, Türk milletinin her değeriyle varlığının en iyi derecede devamı için onun şuurulu, imanlı ve ülküsü olan evlatları düşünebilir, hareket edebilir ve gerektiğinde ıstırap çekebilir. Onun şuurulu, imanlı ve ülkü sahibi bir evladı olan Necmettin Hacıeminoğlu Hoca, mensubu olmaksızın gurur duyduğu Türk milleti için düşünmüş, hareket etmiş ve ıstırap çekmiştir. Bilgisini, tecrübesini ve bedenini, özetle maddî ve manevî varlığını Türk milletine adanmıştır.

Hayatı, Darende'nin Aşudu köyünde dindar ve gelenek göreneklerine bağlı bir ailede tanımaya başlayan ve Sürmeli Hafız ve Büyük Hafız adlı hocalardan temel dinî bilgileri alan Hacıeminoğlu Hoca'nın yetişmesinde ve şahsiyetinin oluşmasında ağabeyi merhum Nihat Özdarendeli'nin büyük tesiri olmuştur. İlk gençlik yıllarında şahsiyetine etki eden, ona millî heyecanı aşıl原因 ve Türklük bilimi sahasına yönelmesinde etkili olan bir başka kişi de Adana Erkek Lisesindeki edebiyat öğretmeni Şevket Kutkan Bey'dir.

Birincilikle girdiği Çapa Yüksek Öğretmen Okuluna devam ederken Edebiyat Fakültesinde yapılan sınavlar sonucunda hem Türk Dili ve Edebiyatı hem de

* Gaziantep Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi.

Felsefe bölümlerine kayıt olma hakkı kazanır. Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne kaydolur. Fakültede sadece *Türk Dili ve Edebiyatı* bölümünün derslerini takip etmekle kalmıyor; Tarih, Sanat Tarihi, Sosyoloji ve Felsefe bölümlerinden de dersler alıyor. Böylece içinde bulunduğu şartların bütün imkânlarını değerlendirerek kendisini mükemmel bir şekilde geleceğe hazırlıyordu (Özkan 1998, 37). Bölümde Reşit Rahmeti Arat, Ahmet Caferoğlu, Muharrem Ergin, Faruk Kadri Timurtaş, Ali Fehmi Karamanlıoğlu, Ali Nihat Tarlan, Ahmet Hamdi Tanpınar, Mehmet Kaplan gibi Türkiye Türkolojisinin en önde gelen isimleri; Fakültede ise derslerine ve sohbetlerine devam ettiği Mükrimin Halil Yınanç, İbrahim Kafesoğlu, Osman Turan gibi büyük tarihçiler; Hilmi Ziya Ülken, Takiyettin Mengüçoğlu gibi felsefeciler bulunmaktadır (Türk 2005 118). Hacıeminoğlu Hoca'nın fikrî çizgisi Edebiyat Fakültesindeki bu hocalardan ders almanın yanında Ziya Gökalp, Yahya Kemal Beyatlı, Nihat Sami Banarlı, Abdulhak Şinasi Hisar, Hamdullah Suphi Tanrıöver, Remzi Oğuz Arık, Nihal Atsız, Arif Nihat Asya, Peyami Safa, Ahmet Kutsi Tecer, Mümtaz Turhan gibi düşünürlerden kimisinin eserlerini okuyarak kimisinin de konferans ve sohbetlerine katılarak olgunlaşmıştır.

Hacıeminoğlu Hoca uzmanlık alanı olan Türk dili ile ilgili bilgi birikimini onlarca makalesinin yanında *Lehçetü'l-hakayık-Seyyâreler, Kutb'un Hüsrev ü Şirin'i ve Dil Hususiyetleri, Türk Dilinde Edatlar, Milliyetçi Eğitim Sistemi, Türkçenin Karanlık Günleri, Fuzûli, Yapı Bakımından Türk Dilinde Fiiller, Karahanlı Türkçesi Grameri ve Harezmi Türkçesi Grameri* kitaplarıyla ortaya koymuştur. *Yeni Bir Dünya*, Hacıeminoğlu Hoca'nın yazmış olduğu on üç hikâyenin yer aldığı kitaptır.

Şuurlu ve imanlı bir ülkü adamı olan Hacıeminoğlu Hoca, mensubu olduğu için mutlu olduğu ve gurur duyduğu Türk milletinin ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin yaşadığı sorunları tespit ederek çözümler üretmiştir. Sahip olduğu bilgi birikimini paylaşmak, milliyetçi gençleri bir arada tutmak için konferanslar vermiş, yazılar ve kitaplar yazmıştır. Yazdığı yazıları *Türk Dili ve Edebiyatı, Türk Dili, Türk Yurdu, Türk Kültürü, Türk Edebiyatı, Hisar, Töre, Devlet, Yol, Millî Eğitim, Millî Kültür* gibi dergiler ile *Yeni Sözcü, Yeni Düşünce, Yeni Hizmet, Babîâlîde Sabah, Meydan, Ortadoğu, Hergün, Tercüman* gibi gazetelerde (Özkan 1998,39) yayımlanır. *Milliyetçi Eğitim Sistemi* adlı kitabında önce Türkiye'de yürütülen eğitim sisteminin kronolojik olarak eleştirel değerlendirilmesi yapılmış, daha sonra milliyetçi eğitim sisteminin temel esasları belirlenerek uygulaması yönünde bilgiler verilmiştir. *Milliyetçilik Ülkücülük Aydınlar* ve Türkiye'nin Çıkamazları adlı kitapları çeşitli dergilerde yayımlanmış yazılarından seçmeleri içermektedir.

Analitik değerlendirme yeteneğine sahip olan Hacıeminoğlu, Türk milletinin ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin sosyal ve siyasî bakımdan sıkıntılar yaşamasının kaynağını aydınlara, siyasilere ve eğitim kurumlarına dayandırır. Bu sosyal ve siyasal sıkıntılardan kurtulmanın çaresinin de Türk milliyetçisi ülkücü gençlerde, aydınlarda, siyasetçilerde ve milliyetçi eğitim sisteminde bulunduğunu ileri sürer.

Hacıeminoğlu'na göre içinde bulunduğumuz buhranın sorumlusu, "cahil" olduğu sanılan Türk halkı değil, "bilgili" olduğu iddia edilen, Türk milletine yabancılaşmış, eyyamcı, menfaatçi, nemelazımcı, şahsiyetsiz, ülküsüz, bilgisiz ve korkak Türk aydınıdır; emperyalist, maddeci ve Hristiyan Batı dünyası karşısında şuurdan mahrum, gafil, şekilci ve hayalperest siyaset adamıdır. (Özkan 1998, 42) Hacıeminoğlu Hoca aydında ve siyasetçide bulunması gereken özellikleri şöyle belirlemiştir: Türk milletini idare edecek ve hayatına yön verecek aydınlar her şeyden önce bilgili olmalıdır. Aydın mesleğinin ve vazifesinin icaplarını şahsî araştırmaya dayanan bir ihtisas ölçüsünde bilmek zorundadır. Aydın hizmetinde olduğu milleti iyi tanınması gerekir. Onun tarihini, geçirdiği merhaleleri, kültür ve töresini, kusur ve meziyetlerini, bünyesini, millî karakterini, dostlarını düşmanlarını bilmek mecburiyeti başta gelir... Milletın kaderinde söz sahibi olacak aydınların hem milliyetçi hem de ülkücü olmaları şarttır (Hacıeminoğlu 1993, 334). Milletın teşekkülünü sağlayan soy, dil, kültür, töre, din ve tarih gibi manevî unsurları şuurulu olarak benimseyen, milleti ve ona ait bütün değerleri, şuurulu olarak seven ve bunları koruyup yüceltmeye çalışan Türk milliyetçisi, milletiyle barışık ideal aydındır. Ona göre ancak böyle milliyetçi ülkücü aydın ve siyasetçilerin yönetiminde söz sahibi olduğu bir Türkiye, güçlü bir Türkiye olacaktır.

Aydının hizmetinde olduğu millet; aralarında soy, dil, töre, kültür, tarih, din ve ülkü birliği olan fertlerden teşekkül eder (Hacıeminoğlu 1993, 256). Belli bir vatanda ve aynı bayrak altında yaşamak, Hacıeminoğlu Hoca tarafından millet olmanın şartları arasında değerlendirilmez. Çünkü ayrı ülkelerde ve farklı bayraklar altında yaşayan ancak aralarında soy, dil, töre, kültür, tarih, din ve ülkü birliği bulunan bir milletin dalları bulunabileceği gibi, aynı ülkede ve aynı bayrak altında yaşayıp da farklı soydan gelip farklı diller konuşan, farklı kültürlerle mensup milletler de bulunabilmektedir.

Dil, kültür ve eğitim arasında geçmişten günümüze karşılıklı ilişki ve bağıllık söz konusudur. Bu karşılıklı ilişkide millet hayatının, millî kimliğin devamı noktasında dil araç, kültür içerik, eğitim ise süreç (Güngör 1991, 64) durumundadır.

Millet olabilmenin ilk şartı, fertlerin ortak bir millî dile sahip olmalarıdır... Bütün millî tarih, millî töre, millî gelenek "dil" in içindedir. Millî kültür, millî felsefe, millî edebiyat

Analistik değerlendirme yeteneğine sahip olan Hacıeminoğlu, Türk milletinin ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin sosyal ve siyasî bakımdan sıkıntılar yaşamasının kaynağını aydınlara, siyasilere ve eğitim kurumlarına dayandırır.

Millet olabilmenin ilk şartı, fertlerin ortak bir millî dile sahip olmalarıdır... Bütün millî tarih, millî töre, millî gelenek "dil" in içindedir.

dilin "kelime", "mefhum" ve "deyim"lerinde "donmuş" ve "billur"laşmıştır. Milletın hayat görüşü, milletın tabiatı ve hadiseleri tefsiri, "manalaştırış"ı dilin içinde saklıdır. Zekâsının keskinliği, ruhunun derinliği ve duygusunun inceliği dildeki atasözlerinin, özdeyişlerin ve ifade nüanslarının varlığında görülür. Onun içindir ki "millet" ancak "dil"i ile "dil"i sayesinde vardır... Dil, nesilleri birbirine bağlayan ve devamlılığı sağlayan, ucu tarihin derinliklerinde bir zincirdir. Millet varlığını ayakta tutan ve millî bütünlüğü temin eden başlıca unsur ana dildir (Hacıeminoğlu 1972, 15-16).

Ana hatlarıyla, tecrübe edilerek biriktirilen ve sonraki nesillere dil aracılığıyla aktarılan dinî, ahlakî, hukukî, aklî, estetik, iktisadî bilgiler bütünü olarak tanımlanabilecek olan kültür, insan yığınlarını millete dönüştürür ve millet olarak kalmasını sağlar.

Bilindiği gibi millete şahsiyet veren ve onu diğer milletlerden kesin çizgilerle ayıran maneve değerler manzumesine millî kültür diyoruz. Bu manzumenin içinde dil, edebiyat, mûsikî ve bütün güzel sanatlar vardır. Din, ahlak, gelenek, görenek, örf, âdet ve bütün inanç sistemleri vardır. Giyim, kuşam, eşya, âlet ve bütün bir yaşama tarzı vardır. Terbiye, nezaket, hürmet, zevk, eğlence, oyun ve spor gibi bütün bir duygu dünyası, muşeret âdâbı vardır... Millî kültür manzumesini teşkil eden bu unsurların tamamı bir milleti yaşatan ve ayakta tutan en sağlam bağlardır. Görülmez sihirli temel direklerdir. (Hacıeminoğlu 1993, 227)

Varlıkların kimliklerinin belirginleşmesinde, sahip oldukları sınırlar önemli bir etkidir. Bir milletin kimliği de millî kültür sınırlarıyla, özellikleriyle belirginleşir. Millî kültürünü, millî tarih şuurunu ve töresini kaybetmemiş bir milleti, hiçbir güç yeryüzünden silemez (Hacıeminoğlu 1993,230). Millî kültürün, başka kültürlerin etkisinde kalmaya başlamasıyla yozlaşma süreci başlar. Kültürel yozlaşma da sosyal buhranların temel sebeplerindendir. Kültürel yozlaşmanın nihayetinde millî kültüründen ve dilinden ayrılan toplum millî kimliğini de yitirir. Kendine has kültürü olmayan milletin şahsiyeti olmaz. Şahsiyetsiz cemiyetlerin de manevi gücü ve ülküsü bulunmaz. O zaman da başkalarının hâkimiyetine girer (Hacıeminoğlu 1993, 228).

Millet varlığının devamında içerik olan kültür ile araç olan dilin korunması ve geliştirilmesi için düşünen ve çalışan kişilere milliyetçi, bu anlayışa da milliyetçilik denir. Milliyetçiliği Türk milletini, sahip olduğu bütün millî değerleri ile beraber, ebediyete kadar yaşatma ve yüceltme ülküsü, milliyetçiyi ise kendisini kayıtsız şartsız bu ülkeye adayanlar olarak tanımlayan Hacıeminoğlu Hoca'ya göre Türk milliyetçiliğın iki yönü vardır: Birincisi fikir, inanç ve duygu yönüdür. Bu "milletin teşekkülünü sağlayan soy, dil, kültür, töre, din ve tarih unsurlarını benimseyip sevmektir." (Hacıeminoğlu 1993, 59). Türk milliyetçiliğın ikinci yönü harekettir. Bu

Türk milletinin huzur ve saadetini, Türk vatanının bölünmezliğini ve Türkiye Cumhuriyeti'nin ebediliğini sağlamak gayretidir... Onun için milliyetçi sosyal ve siyasî hayatta yapılan her hareketi, girişilen her teşebbüsü yukarıdaki gayenin gerçekleşmesi uğrunda kullanılacak bir vasıta sayıyor (Hacıeminoğlu 1993, 64).

Milliyetçilik duygusu açısından, insanın Türklük şuuruna varması ve bunun gururunu her an hissetmesi (Hacıeminoğlu 1993, 19), bilgi bakımından ise Türk milletini bütün hususiyetleriyle tanıması, onun tarihini, edebiyatını, san'at ve kültürünü, dünya görüşünü, düşünce sistemini, değer ölçülerini, ahlak, gelenek ve töresini bilmesi demektir (Hacıeminoğlu 1993, 21). Onun milliyetçilik anlayışında taassup yoktur. Daha iyiye, daha güzele ulaşmak için bilimin verilerinden yararlanma vardır. Milliyetçiliği, bütün yeniliklere açık olan bir muhafazakârlık olarak vasıflandıran Hacıeminoğlu Hoca "milliyetçilik, yeniliklere olduğu gibi, tekâmül ve değişmelere de açıktır... Böyle olduğu için de "ilmî"lik ve "ileri"lik onun bünyesinde vardır." (Hacıeminoğlu 1993, 22) der.

Bilgi, kültür ve duygu temelleri üzerine kurulmuş bir fikir ve inanç sistemi olan Türk milliyetçiliği (Hacıeminoğlu 1993,39) yerli olup bugünkü bilgilere göre uzun bir geçmişe sahiptir. Milliyetçilik duygusunun en belirgin tezahürü olan hür ve mutlak şekilde bağımsız yaşama iradesi, Türklerde, tam iki bin yıldan beri sağlam bir damar hâlinde sürüp gelmektedir (Hacıeminoğlu 1993, 28). Milliyetçi hareketin anlayışı, Türk devletini güçlü, Türk milletini mes'ut, Türk san'at ve kültürünü üstün kılmak için her şeyi bir vasıta (Hacıeminoğlu 1993,65) olarak görür.

Onun dile getirdiği milliyetçilik, esasta Türkiye merkezli bir milliyetçiliktir. Dünyadaki bütün Türklerin birlik, beraberlik ve bütünlük hâlinde hür yaşamalarını sağlamak ülküsü olarak tanımlanan Turancılık, Türk milliyetçiliğinin uzak ülküsüdür. Turancılığın bugün dahi hayalperestlik olmadığını samimi olarak düşünen (1993, 137) Hacıeminoğlu Hoca, Turan davasının imkânlarla göre kademeli olarak gerçekleşebileceği düşüncesini taşımaktadır. Bu davanın gerçekleşebilmesi için ilk aşamada *Türkiye'de yaşayan Türklerin tam bir birlik içinde olması gerekir*. İkinci aşamada *yeryüzünde yaşayan her Türk'e aynı millete mensup olmanın şuuru ve inancı kazandırılmalı; üçüncü aşamada Türklerin boyları arasında dil, kültür, duygu ve ülkü birliği sağlanmalı; dördüncü aşamada Türkiye dışında yaşayan Türklere önce yaşadıkları ülkelerde Birleşmiş Milletler Anayasası ve İnsan Hakları Evrensel Beyannameyle bütün insanlara tanınan hak ve hürriyetlere sahip olma imkânı verilmesi sağlanmalı ve sonra da kendi vatanlarında hür ve bağımsız devletler kurarak yaşamaları sağlanmalıdır. Son aşamada da bağımsız Türk devletlerinin tek bayrak altında birleşip Turan devletinin kurulması gerçekleşebilir*.

milliyetçilik,
yeniliklere olduğu
gibi, tekâmül ve
değişmelere de
açıktır... Böyle
olduğu için de
"ilmî"lik ve "ileri"lik
onun bünyesinde
vardır.

Ülkücüler,
Türk milletinin
yarınından
kendini sorumlu
tuttukları için,
yıllarca üst üste
yığılmış dert
ve meseleleri
çözmeye karar
verenlerdir.

Devlet bütün vatandaşlarını birer milliyetçi olarak yetiştirmek zorundadır (Hacıeminoğlu 1993, 65). Çünkü devletin varlığı, sınırları belli bir coğrafi alanda siyasî bir örgütlenmeyle kendisini kuran milletin varlığına bağlıdır. Millî değerlerin yabancı kültürlerden etkilenecek veya geliştirilme-yerek yozlaşmasıyla milleti oluşturan fertler arasındaki bağ zayıflar hatta yok olur. Milletin zayıflayıp yok olması da devletin zayıflayıp yok olmasına sebep olur. Bundan dolayı ciddi her devlet vatandaşlarını milliyetçi ve devletçi yapmaya çalışır.

Batı'nın Rönesans'la başlayıp Sanayi Devri-miyle sistematikleşerek devam eden ve nihayetinde özellikle İkinci Dünya Savaşı sonrasında alenileşen

sömürge faaliyetlerinin temelindeki ırkçı söylem hâline dönüşen milliyetçilik algısı (Aydın 2012, 418) koloni karşıtı milliyetçilik, birleşmeci milliyetçilik, ırkçı milliyetçilik, yayılcı milliyetçilik, yabancı düşmanı milliyetçilik, diaspora milliyetçiliği ve yeni etnik milliyetçilik (Çoban 2012, 65-68) olarak sınıflandırılır. Hacıeminoğlu Hoca'nın milliyetçilik düşüncesi ve uygulaması ne koloni karşıtı milliyetçilik, ne ırkçı milliyetçilik, ne yeni etnik milliyetçilik, ne yayılcı milliyetçilikle örtüşür. Uzak ülkü olarak değerlendirdiği Turancılıktan dolayı kısmen birleştirici milliyetçilik özelliği taşır. Onun milliyetçiliği, başka milletlerle çatışmadan olumlu maddi ve manevi özelliklerini koruyup geliştirerek Türk milletinin ve devletin varlığının devamını savunan varoluşçu ve koruyucu sıfatlarıyla vasıflandırılabilir milliyetçiliktir.

Ülkü, insanın ya kendi milleti veya bütün insanlık için ulaşılmasını şiddetle arzu ettiği son hedeftir (Hacıeminoğlu 1993, 227). Hacıeminoğlu Hoca için arzu edilen ülkü, Türk milliyetçiliği esasında bir düzendir. Ancak Türk milliyetçiliği esasında yönetilen devletin vatandaşı olan Türkler birlik ve dirlik içinde olabilirler. Arzu ve hayal edilen bu son hedefe varmak gayesiyle yorulup yılmadan, bıkip usanmadan fazilet ve cesaretle, fedakârca çalışanlara da ülkücü denir (Hacıeminoğlu 1993, 227). Ülkücü teorik milliyetçiliği, uygulamalı milliyetçiliğe dönüştürdür. Ülkücülük, sadece milleti sevmekle sınırlı bir milliyetçilik olmayıp, milleti için azim ve iradeyle, sabır ve tahammülle, disiplinli, fedakârca, fazilet ve dürüstlikle, bilgi esasında iman ve inançla, sorumluluk duygusuna sahip olarak yaşamak ve çalışmaktır. Hacıeminoğlu Hoca'ya göre, ülkücü yapacağı her hareketin sebebini bilmeli, sonucunu tahmin etmeli ve hesabını verebilmelidir. Üzerine aldığı en küçük görevi bile tesadüfe bırakmaz, başkalarına devretme arayışı içine girmez ve ancak bizzat kendisi yaptığı takdirde vicdan huzuru duyar. Ülkücü halkın içinde yaşamalı ve cemiyetin her kesimi ile barış içinde olmalıdır. Ülkücüler, Türk milletinin yarınından

kendini sorumlu tuttıkları için, yıllarca üst üste yığılmış dert ve meseleleri çözmeye karar verenlerdir. Günümüze şerefli bir tarih ve medeniyet mirası ile cennet bir vatan bırakan atalarına karşı minnet borcu taşıyanlardır. Dünyayı müspet bir eser ve iz bırakmadan terk etmek istemeyenlerdir. Türk milletinin uzun ve şanlı tarihine bir çakıl taş misali karışmayı arzulayanlardır.

Milletlerin ve devletlerin içinde bulunduğu iyi veya kötü durumun en büyük müsebbipleri aydınlar ve devlet yöneticileridir. Bu gerçekten dolayı her milliyetçi ülkücünün aydın ve devlet yöneticisi olmaya aday olması gerekir. Millet geleceğinden sorumlu olan devlet adamları ile aydınlar ekonomi, ilim ve teknik bakımından bizi çok çok geride bırakmış ülkeler arasında eriyip kaybolmamamız için, millî kültürümüzün korunmasını vazife bilmelidirler. (Hacıeminoğlu 1993, 244) Bu da hâlihazırdaki her aydının ve devlet yöneticisinin de milliyetçi ülkücü özelliklere sahip olması gerekliliğini doğurur.

Hacıeminoğlu Hoca, "Kendisi ölsün fakat Türk milleti yaşasın. Kendisi üzüntü, sıkıntı, eziyet ve mahrumiyete katlansın, fakat Türk devleti büyüsün, yücelsin ve gene cihana hükümsün. Bugün kendisinin düştüğü fakir, muhtaç, itibarsız ve haysiyet kırıcı durumlara yarınki nesiller asla ve hiçbir zaman düşmesin. İstiklal ve hürriyeti, yalnız siyasi hudutlarla çizilmiş vatan topraklarının dokunulmazlığından ibaret kalmamasın. Türk kültürü, çağ içinde kökünden kopmadan, tarihî ve aslî damarın ana gıdası ile beslenerek gelişip yücelsin. Düşünce sistemi, dünya görüşü ve sanatı Türk'e ait, Türk'e has ve Türk'e benzer olsun. Türk milleti kimseye muhtaç olmasın. Asırlar boyunca görüldüğü gibi başka milletler, başka devletler ondan yardım istesin, ona sığınsın. Askeri ve iktisadi sahada gene en güçlü, gene en cömert Türk milleti olsun, hep başa güreşsin, daima ön safta bulunsun, manada, maddede en büyük olsun. Tahtlar alıp taşlar dağıtan gene Türk milleti olsun; hanlıklar, beylikler armağan etsin. Dünyaya nizam versin. Bütün Türkler özgür olsun ve her Türk elinde ya Al Bayrak ya Gök Bayrak dalgalansın. Vaktinde idareimiz altında bulunan ülkelere Türk milleti işçi olarak gitmesin. Yeni destanlar yazsın. Serhat türküleri yakılsın. Saraylar yapsın, şehirler kursun, abideler diksin. Türk'e ait hiçbir değer değersizleşmesin, kültür ve sanatı soysuzlaşmasın. İnanıcı, imanı ve ahlakı sağlam kalsın. Dili bozulmasın ve töre elden gitmesin." diye öğüt veren ve verdiği bu öğütleri bizzat tutup yaşayan bir milliyetçi ülkücü Türk aydını ve bilim adamıdır.

Hacıeminoğlu Hoca'nın kutsal ülküsü, milliyetçi ve ülkücü bir neslin yetişmesi, milliyetçi ve ülkücü bir düzenin yerleşmesi, bunun sonucunda Türk milletinin birlik ve dirlik içinde yaşamayı ve Türk Devleti'nin her yönüyle güçlü olarak var olmasıdır.

Kaynaklar

AYDIN, Kamil (2012), "Hatalı Teşbihler: Milliyetçiliğin Batı'daki Algılanış Biçimleri ve Türk Milliyetçiliği", Türk Yurdu, Mart 2012, Sayı 295.

- ÇOBAN, Melih (2012), "Milliyetçilik Türleri", *Türk Yurdu*, Nisan 2012, Sayı 296.
- GÜNGÖR, Nevin (1991), *Kültür-Eğitim-Dil Üzerine Görüşleri ile Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu*, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- HACIEMİNOĞLU, Necmettin (1972), *Türkçenin Karanlık Günleri*, İstanbul: Polat Ofset.
- HACIEMİNOĞLU, Necmettin (1993), *Milliyetçilik Ülkücülük Aydınlar*, İstanbul: Kamer Yayınları.
- HACIEMİNOĞLU, Necmettin (1995), *Milliyetçi Eğitim Sistemi*, İstanbul: Kamer Yayınları.
- ÖZKAN, Mustafa (1998), "Prof. Dr. Necmettin Hacıeminoğlu Hayatı ve Eserleri (1932-1996)", *Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, 1998, Cilt XXVII.
- TÜRK, Vahit (2005), "Necmettin Hacıeminoğlu", *Hayatlarıyla Yol Gösterenler*, İstanbul: Türk Edebiyatı Vakfı.